

Familie Slak op het Autodak

Familie Slak op het Autodak

Joas & Peter-Jan den Boer

Schrijver: Joas & Peter-Jan den Boer
ISBN: 9789465461403
Illustraties: Google Gemini AI
© Joas en Peter-Jan den Boer 2026
Uitgegeven via Brave New Books

1 Op weg

In een rustige wijk op Rozenburg woont de familie Slak. Papa Slak, Mama Slak en hun drie kinderen: Glo, Flo & het allerkleinste slakje Slo.

Slo is nog niet zo lang geleden geboren, heeft net leren kruipen en is zó klein dat hij door de kleinste gaatjes past. Het huisje op zijn rug is nog niet zo stevig en lijkt net of het van glas is. Slo is de ondeugendste van de kinderslakjes en is nergens bang voor. Gevaar bestaat niet voor hem. Zijn zus Flo is wat voorzichtiger en let altijd goed op Slo. Soms iets té goed. Dat vindt Slo wel eens vervelend. Maar hij vindt Flo wel heel lief. Glo is Slo's grote broer. Hij is stoer, sterk en kan álles. Althans, dat denkt Slo. Stiekem is Glo een beetje een bange en onhandige slak, maar dat laat hij liever niet zien.

Op een warme, zonnige zomerdag besluit de familie Slak een ommetje te maken door de buurt. Slo heeft er ontzettend veel zin in, want hij is nog nooit buiten de randen van het perkje geweest waar hij is geboren. Hij heeft wel een paar keer geprobeerd er tussenuit te glippen, op een ontdekkingsstocht de wijde wereld in, maar steeds had Flo hem in de gaten. Vervelende zus.

Maar vandaag is het dan eindelijk zo ver, het grote avontuur gaat beginnen. Weliswaar samen met de rest van het gezin, maar toch. Bij de laatste struik aangekomen, steekt Papa slak voorzichtig zijn nek iets uit om te kijken of de kust veilig is. Hij ziet niemand en

maakt een beweging ten teken dat iedereen moet volgen en kruipt naar de gekke groene sprietjes toe. Mama slak heeft gezegd dat het gras is, dus dat zal het wel zijn, denkt Slo, die zó graag iets nieuws wil ontdekken dat hij niet door heeft dat Flo even is gestopt om te kijken of het wel ècht veilig is en tegen haar aanbotst. “Auw”, piept Slo. “Waarom stop je nou?” Hij is een beetje boos op Flo. “Ssst”, zegt Flo, “straks hoort Karel kat ons nog!” Slo vindt het allemaal maar onzin en schuift snel voorbij Flo. Papa, Mama en Glo zijn al bijna tussen het gras verdwenen en hij wil niet achterop raken. Flo weet niet hoe snel ze achter Slo aan moet kruipen en al snel hebben ze de rest weer bijgehaald.

2 De grasmaaier

Eigenlijk had Glo in de gaten moeten houden dat Flo en Slo erbij bleven, maar hij zweet peentjes van de spanning en durft niet om te kijken, bang dat hij is dat hij de weg kwijtraakt en zijn broertje en zus door hebben dat hij helemaal niet zo'n grote held is. Slo geniet er enorm van dat hij nu eindelijk eens door die gekke, groene sprietten kan kruipen. Ze voelen gek aan en ruiken heerlijk. Maar al snel begint hij zich te vervelen. Waar hij ook kijkt, al wat hij ziet is sprietjes en ze zien er allemaal hetzelfde uit. Niks aan.

Ineens hoort Slo een gek geluid. Het is eerst heel ver weg, maar komt snel dichterbij. Slo weet niet wat het is, maar goed kan het niet zijn, want Glo is al in zijn

schulp gekropen en Papa en Mama Slak zijn gestopt en proberen hun nek zo ver mogelijk te strekken om te zien waar het geluid vandaan komt en wat het is. Het geluid, dat klinkt als gerommel, wordt steeds sterker en al gauw kan Slo zichzelf niet meer horen denken. Ineens ziet hij stukjes grassprietten door de lucht vliegen. Papa Slak heeft het ook gezien. Zijn ogen worden groot en Slo kan boven het lawaai nog net wat flarden horen van wat Papa naar hen schreeuwt: “GRRRR....SM...AJER!!!”

Wat het ook is, Slo heeft wel door dat er groot gevaar dreigt en dat ze hier niet kunnen blijven. Hij bonkt op de schelp van Glo dat hij in beweging moet komen en schiet in de richting van Papa en Mama Slak die proberen weg te kruipen van het lawaai, terug de bosjes in.

Plotseling verdwijnt de zon. Al kruipend achter Papa, Mama, Glo & Flo aan – die natuurlijk veel sneller (minder langzaam) kruipen – werpt Slo snel een blik naar achteren. Hij weet niet wat hij ziet. Een grote, groene machine met snel ronddraaiende messen snijdt de bovenste helft van de groene sprietten af en komt snel dichterbij. Slo kijkt weer naar voren in de hoop de bosjes te zien, maar ziet niets dan gras. En de ‘grrr.sm...ajer’ of wat het ook is, gaat véél sneller dan hij kan kruipen...

